

доста време мина, а той не мръдва. Тогава най-малкият ски-йоръ извика:

— Заднитъ крака напредъ му обърнете и за опашката теглете!

— Така, отлично! Браво!

— Теглете все нагоре! И дръжте здраво! Недай си Боже, нѣкой да изпусне, Магарини съ такава сила надолу ще се спусне, та ще повлѣче и насъ, и всички, що на пжтя му се мѣрнатъ!

За здравата опашка го дърпа дружината юнашка и съ дружна сила прѣкомѣрна чакъ горе го извлѣче.

Тогава мждри Магарини разбра що трѣбва тукъ да чини. Погледна отъ високо, посочи шанцата тамъ долу и затрѣби на вси страни съ грѣмовенъ гласъ: — Настана вече моятъ часъ! Да види цѣлий свѣтъ какво азъ мога!

Най-главниятъ ски-

йоръ приятелски му рече:

— Послушай приятели стари, о човѣче, пардонъ, о магаре! Такъвъ опасенъ спортъ недей подхваща!

Но Магарини главата си поклаща:

— Азъ слушамъ приятели стари, о магаре, пардонъ, о човѣче, но тука нѣма да послушамъ вече. Прослава диря азъ, прослава! Разберете! Не ми прѣчете!... Едно, две...

И Магарини полетѣ. Като хала надолу се понесе. Отъ шанцата отлитна и хвъркна като самолетъ...

Когато кацна, бѣше вече най-великиятъ ски-йоръ по цѣлата земя.

И забръмчаха телеграфи, радиоапарати:

— Хвала и честь на Магарини! Той всички шампиони по дяволитѣ прати!